RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 127.194 van 19 januari 2004
in de zaak A. 146.450/VII-31.391

In zake : XXX,
verblijvende te 3012 WILSELE,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Filippijnse nationaliteit, op 13 januari 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing de minister van Binnenlandse Zaken van 18 december 2003 houdende bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 5 januari 2004;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 januari 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. STERCKX, die, loco advocaat P. NELISSEN GRADE, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de feitelijke gegevens van de zaak de volgende uiteenzetting geeft:

> " Mevrouw XXX en de heer XXX wensen met elkaar in het huwelijk te treden. De heer XXX deed hiertoe aangifte op het gemeentehuis te Leuven, dienst bevolking op 04.06.2003.
>
> Er werd voorzien dat het huwelijk zou worden voltrokken op 30.08.2003.
>
> De Dienst Burgerlijke Stand richtte echter op 17.07.203 een aangetekend schrijven aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op de aanstaande echtgenoten waarbij medegedeeld werd dat de huwelijksvoltrekking met twee maanden werd uitgesteld en dit conform art. 167 B.W. met het oog op een verder onderzoek.
>
> Als reden werd opgegeven dat tussen beide partijen een groot leeftijdsverschil bestaat en dat er geen interview kon worden afgenomen van mevrouw XXX.
>
> Er werd vervolgens een onderzoek gestart en het advies van de Procureur des Konings van het Parket te Leuven werd ingewonnen.
>
> Op 21.10.2003 werd opnieuw een aangetekende zending verstuurd waarin de weigering van het huwelijk werd medegedeeld met een aantal argumenten die hun beslissing zouden moeten verantwoorden.
>
> Concludenten kunnen niet akkoord gaan met de beslissing zoals zij werd genomen door de Ambtenaar van de burgerlijke stand, reden waarom gedagvaard werd voor de bevoegde rechtbank teneinde conform art. 167 B.W. beroep aan te tekenen.
>
> Mevrouw XXX beschikte over een visum voor een beperkt verblijf van drie maanden dat verstreek op 08.12.2003 en dit op grond van het nakende huwelijk in België.
>
> Aangezien de ambtenaar van de burgerlijke stand weigerde het huwelijk te voltrekken, werden de aanstaande echtgenoten verplicht een procedure in te leiden voor de Rechtbank. De dagvaarding hiertoe werd uitgebracht op 21.11.2003.
>
> Thans is de procedure nog hangende. Mevrouw XXX diende dan ook een verzoek tot verlenging in van haar visum.
>
> Op 02.01.2004 stonden de politiediensten aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op haar deur teneinde kennis te komen geven van het bevel om het land te verlaten uiterlijk tegen 04.02.2004.";

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij de volgende uiteenzetting geeft die kan worden betrokken op de vereiste van de uiterst dringende noodzakelijkheid:

> "Mevrouw XXX dient uiterlijk op 04.02.2004 het land te verlaten.
>
> Aangezien een 'gewonen' procedure tot schorsing dan ook geen bevredigend resultaat kantoor houdende te opleveren nu deze procedure veel te lang aansleept.
>
> In beginsel neemt deze procedure 45 dagen in beslag en dan nog bestaat er geen garantie dat de procedure tot schorsing inderdaad binnen deze periode zal afgerond zijn.

Zelfs indien de procedure afgehandeld zou zijn binnen de 45 dagen, dan nog kantoor houdende te onmogelijk tijdig, dit is vóór 04.02.2004 een beslissing tussenkomen.

Bijgevolg kantoor houdende te een gewonen procedure weinig aarde aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op de dijk brengen en is een procedure bij wijze van uiterst dringende noodzakelijkheid de enige oplossing om tijdeg een uitspraak van de Raad van State te betrachten.";

Overwegende dat deze uiteenzetting overtuigt; dat het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten immers vanaf 4 februari 2004 op elk ogenblik kan worden ten uitvoer gelegd; dat op het bestreden bevel overigens staat vermeld dat de verzoekende partij wanneer zij het bevel niet opvolgt, onverminderd rechtsvervolging op grond van de Vreemdelingenwet, gevaar loopt naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten overeenkomstig art. 23 van dezelfde wet;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending inroept van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel; dat zij in een vierde middel de schending inroept van het evenredigheids- en het redelijkheidsbeginel; dat zij haar beide middelen als volgt uiteenzet:

Tweede middel: schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel

Door de handelswijze van gedaagde partij werd het vertrouwensbeginsel geschonden.

Mevrouw XXX is op legale wijze het land binnengekomen. Zij vroeg vanuit haar geboorteland, de Filippijnen, een visum aan om België te mogen binnenkomen op basis van een huwelijk hier in België met haar verloofde, de heer XXX Herman.

Het visum werd haar na het overmaken van de nodige documenten bezorgd.

Er deed zich echter een probleem voor: de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Leuven, alwaar partijen in het huwelijk wensten te treden, weigerde het geplande huwelijk tussen partijen te voltrekken.

Deze beslissing werd aan partijen medegedeeld op 21.10.2003 bij aangetekende zending.

Partijen tekenden hoger beroep aan tegen deze beslissing bij dagvaarding dd. 21.11.2003.

Aangezien mevrouw XXX slechts gemachtigd was om drie maanden in België te verblijven vanaf 08.09.2003 werd een aanvraag tot verlenging ingediend bij de dienst buitenlanders van de Stad LEUVEN.

Op deze aanvraag mocht verzoekster geen enkele reactie ontvangen tot maandag 05.01.2004 toen de politiediensten van Leuven haar het bevel om het land te verlaten overhandigden.

Mevrouw XXX is zodanig geschrokken dat zij volledig van de kaart is en op geen enkel ogenblik meer gerust is. Ook haar aanstaande echtgenoot is in paniek dat zijn verloofde bij hem zal worden weggerukt en dat hun prille geluk zal worden verbroken.

Nochtans kon mevrouw XXX erop vertrouwen dat haar visum zou verlengd worden nu de procedure in het kader van het huwelijk nog hangende is.

Er werd haar op geen enkele wijze meegedeeld dat de aanvraag tot verlenging was ontvangen en in onderzoek was, noch mocht zij vernemen dat haar aanvraag niet toegestaan werd en dat ze dan ook het land zou moeten verlaten.

Thans wordt zij samen met haar verloofde voor een voldongen feit gesteld.

Er kan en mag immers niet uit het oog verloren worden dat het huwelijk de reden was om naar België te komen. Door redenen onafhankelijk van haar wil werd dit huwelijk uitgesteld en vertraagd.

De betrokken diensten miskenden dan ook het vertrouwensbeginsel. Mevrouw XXX mocht er immers op vertrouwen dat zij op de hoogte zou gehouden worden van haar verzoek tot verlenging en mocht er zelfs op vertrouwen dat haar aanvraag tot verlenging zou worden toegestaan nu zij gemachtigd werd het land binnen te komen met het oog op haar huwelijk hier in België. Aangezien er thans een procedure hangende is nopens dit huwelijk, was het niet meer dan te verwachten dat zij in België zou mogen verblijven zolang deze procedure hangende is teneinde informatie te bezorgen aan de rechtbank en aanwezig te zijn ter zitting.

Vierde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel

Het bevel om het land te verlaten uiterlijk tegen 04.02.2004 is buiten alle proporties en kan niet redelijk verantwoord worden.

Mevrouw XXX is naar België gekomen om in het huwelijk te treden met de heer XXX met het oog op een duurzame samenleving en het stichten van een gezin. De heer XXX ondertekende zelfs een verbintenis tot tenlasteneming teneinde in te staan voor de kosten verbonden aan het verblijf van mevrouw XXX.

Alles werd in gereedheid gebracht en het huwelijk werd aanvankelijk voorzien op 30.08.2003. Er werd zelfs al gezorgd voor een prachtige bruidsjurk.

De Ambtenaar van de burgerlijke stand te Leuven weigerde echter het huwelijk tussen partijen te voltrekken en voerde aan dat het om een schijnhuwelijk zou gaan. Niets is echter minder waar en partijen gingen over tot dagvaarding. Deze procedure is thans hangende.

Het is dan ook buiten alle proportie om thans mevrouw XXX uit het land te verdrijven.

Dit bevel is niet evenredig met de gevolgen en de oprechte bedoelingen van mevrouw XXX en diens aanstaande echtgenoot.

Het ware dan ook aangewezen geweest haar verzoek tot verlenging toe te staan voor een beperkte periode om nadien opnieuw de situatie te evalueren en de beslissing van de Rechtbank af te wachten.

Dit vond men klaarblijkelijk niet aangewezen en men besloot dan maar, zonder rekening te houden met de feitelijke gegevens en de specifieke omstandigheden, haar een bevel te bezorgen het land te verlaten.

Men kan nochtans niet naast de hangende procedure kijken. Het spreekt vanzelf dat mevrouw XXX deze procedure van zeer nabij wenst te volgen en aanwezig wil zijn ter zitting.

Daarnaast dient ook rekening gehouden te worden met het emotionele leed dat niet alleen mevrouw XXX wordt aangedaan, maar ook de heer XXX. Partijen zijn reeds enige tijd verloofd en wensen spoedig hun huwelijk te voltrekken. Zij 'werken' inmiddels zelfs al aan een uitbreiding van hun gezin.

Mevrouw XXX neemt overdag de huishoudelijk taken op zich en bereidt een lekkere maaltijd. Met de emotionele kant van de zaak dewelke in deze een grote rol speelt, werd op geen enkele manier rekening gehouden.

Mevrouw XXX begrijpt dan ook werkelijk niet waarom men geen beperkte verlenging heeft toegestaan van haar verblijf in plaats van een doodsvonnis te tekenen voor het jonge koppel.

Het spreekt voor zich dat dit buiten alle proportie is en niet strookt met het evenredigheidsbeginsel, noch met het redelijkheidsbeginsel.";

Overwegende dat het beroep bedoeld in artikel 167, laatste lid van het Burgerlijk Wetboek tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken, werd ingeleid bij dagvaarding betekend op 21 november 2003; dat het hier gaat om een procedure die wordt behandeld zoals in kort geding (art. 587, laatste lid van het Gerechtelijk Wetboek), en die dus in beginsel binnen een relatief korte termijn kon worden afgedaan; dat de verwerende partij echter niet het resultaat van deze procedure heeft willen afwachten, maar aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten liet betekenen, zonder dat daarvoor een andere dwingende reden bestond dan een verblijf op het grondgebied dat onwettig was geworden ingevolge de moeilijkheden die de

verzoekende partij ondervond ten gevolge van de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken, weigering die door de verzoekende partij door een beroep op de rechter werd betwist; dat het middel ernstig is;

2.4. Overwegende dat met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel onder meer het volgende wordt uiteengezet:

> "De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor mevrouw XXX met zich brengen.
>
> Immers zij werd gemachtigd België binnen te komen om hier te huwen. Onafhankelijk van haar wil is dit huwelijk uitgesteld.
>
> Daarenboven zal een jong gezin uit elkaar gerukt worden en zullen beide aanstaande echtgenoten emotioneel zeer zwaar te lijden krijgen onder deze gedwongen scheiding.
>
> Partijen zullen genoodzaakt zijn hun relatie verder te zetten via de telefoon, e-mail en sms. Man zal elkaars aanwezigheid en nabijheid moeten missen. Ook hun vurige wens om een gezin te stichten zal uitgesteld moeten worden, niettegenstaande de biologische klok van partijen verder tikt.
>
> Daarnaast dient er rekening mee gehouden te worden dat vóór haar aankomst in België mevrouw XXX tewerkgesteld was als 'sales secretary'. Bij haar terugkeer is het niet zeker dat zij onmiddellijk terug werk zal hebben en zal kunnen voorzien in haar onderhoud. Haar onbezorgde leven met financiële zekerheid en een goede levensstandaard, die zij voordien had, is dan ook niet te garanderen. Een gedwongen en onvoorbereide terugkeer zal dan ook moeilijk te herstellen gevolgen teweeg brengen.
>
> Er mag ook niet uit het oog verloren worden dat de verplichte terugreis naar de Filippijnen hoge kosten met zich zal meebrengen. Uiteraard spreekt het voor zich dat mevrouw XXX zo snel mogelijk terug naar België zal trachten te komen. Ook aan deze verre vliegtuigreis zijn veel kosten verbonden.
>
> U zal dan ook willen begrijpen dat het noodgedwongen maken van deze kosten een financiële kater zal opleveren zowel voor mevrouw XXX als voor de heer XXX.";

Overwegende dat deze uiteenzetting overtuigt;

3. Overwegende dat is voldaan aan de drie van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 december 2003 houdende bevel aan de verzoekende partij om het grondgebied van het Rijk te verlaten, haar betekend op 5 januari 2004.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Artikel 3.

Bevolen wordt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien januari tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. VERTONGEN,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. VERTONGEN . **E. BREWAEYS.**